Kuuromykkäin Lehti.

№ 2. Helmikuulla 1902. 7:s vuosik.

Tilaushinta: 1 mk. 50 p. vuodelta.

Toimittajat: *I. Savolainen. K. Reponen.*

Saarna Mikkelinpäivänä.

(Jatkoa.)

Herran kansa ei tahtonut kuulla parannuksesta saarnattavan. Tällainen saarna herätti heissä vihaa Jeesusta vastaan. Niinpä kertoo evankelista, että fariseukset vähää ennen tapausta, josta evankeliumme kertoo, olivat kiusanneet Häntä häjyssä tarkoituksessa.

Silloin tuli muutamia israelilaisia äitejä Jeesuksen luo. He olivat varmaankin saaneet kuulla jotakin Vapahtajasta ja hänen vaikutuksestaan täällä maailmassa. Sanoma oli tiennyt kertoa Hänestä hyvää. Se oli puhunut heille, että Jeesus oli senkaltainen henkilö, että hän kaikkialla levitti siunausta ympärilleen, missä hän kulki. Tämän tähden halusivat vaimot tuoda pienokaisensa Jeesukselle toivossa, että Hän siunaisi ne, ennenkuin Hän jättäisi paikkakunnan.

Onnellisia äitejä olivat nämät israelilaiset vaimot, kun heillä oli tällainen usko Herrasta Jeesuksesta. Kalliinta mitä heillä oli, omat lapsensa, uskoi-

vat he Herralle. Varmaankin tämä hetki, jolloin Herra Jeesus otti vastaan nämä pienokaiset ja sai sulkea heidät vapahtajahelmaansa, oli kallein, minkä Hän täällä maanpäällä vietti. Hän näki, että täällä syntisessä maailmassa oli kuitenkin sellaisia sieluja, jotka etsivät Häntä ja tahtoivat vastaan ottaa siunausta, jota Hän tarjosi valtakunnassansa. Hän huomasi, että löytyi Israelin kansankin joukossa muutamia, jotka hengellisesti vaivaisina tulivat Hänen tykönsä. Nämät tosin olivat vaan muutamia halpoja vaimoja ja pieniä lapsia. Ne olivat sellaista väkeä, jotka eivät olleet kovin suuressa arvossa maailman silmissä. Mutta ihmeellistä kyllä otti Herra heidät ilomielin vastaan ja sanoi: senkaltaisten on Jumalanvaltakunta.

Siis niiden, jotka täällä maailmassa ovat hengellisesti vaivaisia ja tässä suhteessa lasten kaltaisia, on Jumalan valtakunta. Tämä on pahennuksen sana niille ihmisille, jotka, kuten useimmat juutalaisista, tuntevat itsensä suuriksi. Mutta tämä on samalla lohduttava sanoma niille, jotka tuntevat pienuutensa ja vähäpätöisyytensä Jumalan edessä. Kun tietää, että Herra on korkea; kun tietää että hänellä on ihana kirkkauden valtakunta, ja muistaa, että hän armossaan katsoo viheliäisten puoleen, että Hän ottaa lapsiakin ja hengellisessä suhteessa lapsen kaltaisia vastaan, niin tämä se lohduttaa. Eikä Herra otakaan vastaan toisenlaisia ihmisiä. Taivaan valtakunta ei sovellu muille kuin tällaisille. Tämä valtakunta on armolahja ylhäältä. Ihmisen täytyy se vastaan ottaa samalla tavalla kuin pieni lapsi ottaa vastaan kaikki

toisen kädestä. Totisesti, minä sanon teille: jokainen, kun ei Jumalan valtakuntaa ota vastaan niinkuin lapsi, ei hän suinkaan siihen tule sisälle. Mutta luonnon kannalla ollen emme ole lapsia, eikä meillä ole tällaista lapsen mieltä. Usein sittenkin, kun olemme alkaneet etsiä Jumalan valtakuntaa ja Hänen vanhurskauttaan, puuttuu meiltä tällaista mieltä. Meillä on suuri taipumus ajatukseen, että me jotakin olemme itsestämme. Jos Jumalan sana on ilmaissut meille joitakuita helmasynneistämme, niin ajattelemme kyllä: olemme syntisiä ja huonoja, vaan emme huonompia kuin toiset. Ihminen tahtoo niin mielellään asettaa itsensä toisen edelle, aivan niinkuin opetuslapset, joista evankeliumi kertoo. Hehän olivat ajatelleet, että lasten tulisi kasvaa suuriksi ennenkuin pääsisivät Jumalan valtakuntaan. Mutta Herra osoittaa, että opetuslasten ja kaikkein aika-ihmisten tulee uudestaan tulla lapsiksi, jos tahtovat taivaan valtakunnan sisälle tulla. Totisesti minä sanon teille: ellette käänny ja tule lasten kaltaisiksi, ette suinkaan tule sisälle taivaan valtakuntaan. (Mat. 18: 3.) (Jatk.)

Kirjapaino.

Moni on teistä tuskin ajatellut miten kaikki kirjat painetaan. Me pistäymme nyt kirjapainoon. Kirjapainossa työskenteleviä ihmisiä sanotaan kirjaltajiksi. Me menemme katsomaan heidän työtänsä. Kirjaltaja seisoo suuren laatikon edessä. Tässä suuressa laatikossa on paljon pieniä laatikkoja, joista jokainen on täynnä kirjasimia. Mikä on kirjasin? Kohokirjaimia on leikattu pienten nelisärmäisten metallipalasien päihin. Kunkin palasen päässä on yksi kirjain. Näitä metallipätkiä sanotaan kirjasimiksi.

Kirjaltaja asettaa yhden kirjasimen kerrallaan riviin. Hän muodostaa sanoja siviin, kunnes saa ladotuksi koko sivun. Tarvitaan monta sivua ennenkuin tulee kirja. Kuluu pitkä aika kirjasinten latomisessa. Kun on muutamia sivuja valmiita annetaan ne painajalle. Kirjapainossa on iso kone, jota sanotaan painokoneeksi. Painaja asettaa ladotut sivut koneeseen. Nyt päällystetään kirjasimet musteella, jota kutsutaan painomusteeksi. Paperi kulkee koneeseen arkki kerrassaan. Silloin kirjasimet painuvat paperia vastaan. Silloin muste kirjasimista tarttuu paperin toiselle puolelle ja täten muodostuvat sanat sellaisiksi kuin näet kirjoissa, joita luet.

Hyvin vähän kuuromykkiä on ruvennut työhön kirjapainoon. Minun mielestäni on kuitenkin kirjaltajan työ semmoista, jota kuuromykkäkin voipi oppia. Ameriikassa työskentelee monessa kirjapainossa kuuromykkiä. He tekevät siellä työnsä yhtä hyvin kuin

kuulevatkin kirjaltajat. Koulusta päästyään voi kuuromykkä, jos hänellä halua on, mennä kirjapainonomistajan luo ja pyrkiä oppiin. Suomessa pitää olla 5 vuotta opissa kirjapainossa. Sitten vasta pääsee kirjaltajaksi. Mutta oppilaalle kirjapainossa maksetaan myös palkka. Ainoa suurin vaikeus kuuromykälle on kirjasinten latomisessa, kun hän ei voi niin hyvin kuin kuuleva eroittaa tavuja sanoissa. Mutta huolellisella työllä voittaa hän sen vaikeuden. Ja vaikeutta löytyy joka paikassa ja joka ihmisellä, niin oppilaalla kuin opettajallakin. Emme siis saa hämmästyä jos esteitä eteen tuleekin. Ja onhan oppiaika niin pitkä.

Kun tulen mieheksi,
Niin rupeen kirjaltajaksi.
Mä ladon kirjat kuvinensa,
Taruineen, kertomuksinensa;
Jokainen sitten lukee niitä,
Ei kolme painostakaan riitä.
Teen kaiken kaikkein hyödyksi,
Kun tulen mieheksi.

Talvi-urheilut.

Suomen talvi on pitkä ja kylmä, päivät ovat silloin lyhyet ja yöt pitkät; lumi peittää maan ja vedet ovat jäässä. Sentähden monet ihmiset eteläisim-

missä maissa luulevat, että Suomessa on hyvin ikävä talvella. Mutta sitä he eivät luulisi, jos he tietäisivät kuinka monella tavalla me silloin voimme huvittaa itseämme. Me laskemme talvella mäkeä kelkoilla ja potkureilla, me luistelemme, hiihdämme ja olemme lumisilla. Kaikkea tätä, mäenlaskemista, hiihtämistä, luistelemista ja lumisilla oloa sanotaan talvi-urheiluksi. Hauskin talviurheilu on luultavasti hiihtäminen. Varsinkin keväällä kun on hankiainen, pääsee liukkailla suksilla sukkelaan eteenpäin. Rohkeat pojat laskevat mielellään suksilla korkeilta mäiltä, joihin he tavallisesti tekevät hyppyreitä. Jos he kaatuvat, niin he koettavat uudestaan, kunnes he kaatumatta voivat laskea hyppyristä. — Talvi-urheilu ei ole ainoastaan hauska, vaan myös hyvin hyödyllinen ja terveellinen. Jos me sitä harjoitamme niin me tulemme rohkeiksi ja väkeviksi.

Kirjeitä kuuromykiltä.

I.

Rautalampi, 19 $^{26}/_{1}$ 02.

Rakkaat kuuromykät!

Nyt minä otan kynäni käteeni ja riennän tervehtimään rakkaita kuuromykkiä, jotka tuntevat hyvin

minut, ja tahdon antaa teille tietää, että olen ollut terveenä. Siitä kiitos laupeaalle Jumalalle. Ei siis kumma, että viihdyn mielelläni täällä kuulevien ihmisten seurassa, vaikka muistan ja kaipaan koulutoveriani. Täällä ihmisten kanssa minä tulen hyvin toimeen puhumalla. Mutta minä saan tietää ainoastaan muutaman rakkaan luokkakumppanini elämästä K.-m.-lehden kautta, enkä tiedä kuinka he jaksavat. Se on minusta vähän ikävää. Minun entinen ystäväni neiti Niina Josefina Nupponen, jonka toimeentulosta en tiedä koskaan, on piilossa niinkuin sängyn alla, eikä tahdo ilmaantua k.-m.-lehteen kirjeen kautta. En tiedä missä hän asuu? Mutta suokoon taivaallinen isä hänelle terveyttä.

Mutta minä tahdon kertoa teille lyhyesti 2 vanhasta kuuromykästä. Kerran eräänä pyhänä kesällä ollessani kirkossa satuin olemaan 2 vanhan kuuromykkänaisen kanssa. Silloin kertoivat jaksavansa hyvin ja tulevansa toimeen jotenkin hyvin. Toinen nainen oli noin 55 vuotta vanha, joka oli puhumaton, ja toinen oli lähes 39 vuotta vanha, joka oli puhuva. Heistä en muista enään tarkempaa selkoa tehdä. Mutta eräs kuuromykkänainen, nimeltä Maria Kolf oli noin 51 v. vanha, joka oli itsellinen ja asui eräässä talossa, jonka väki piti hänestä. On ikävä, kun hän ei osaa puhua. Vastedes minä saan uudestaan kirjoittaa k.-m.-lehden palstoille, jos vaan minulla on asioita.

Lähetän tulimaisia terveisiä kaikille rakkaille

k.-mykille, varsinkin johtaja Killiselle, neiti N. Helsingius'elle ja muille opettajille ja opettajattarille.

Jääkää Herran halttuun. Hyvästi.

Josefiina Wehniäinen.

Osoite: Rautalampi, Siikakoski.

II.

Koskella Tammikuun 2 p. 1902.

Rakkaat tämän lehden lukijat!

Ensimäisen kerran kirjoitan tähän lehteen ja nyt tahdon ilmoittaa, että olen voinut hyvin ja olen ollut terve. Myöskin saan ilmoittaa, että minä olen syntynyt vuonna 1880 Lohjan pitäjässä Koskella. Vanhempani lähettivät minut Kuopion kuuromykkäinkouluun v. 1888 ja minä olin 8 vuoden vanha silloin; olin 8 vuotta koulussa Kuopiossa ja 1 vuoden Lohjalla ja kävin 9 vuotta koulua ja pääsin H. P. Ehtoolliselle vuonna 1897. Vanhempani lähettivät minun Hacklinille Tavolaan v. 1897. Minä olin opissa Hacklinilla 3 vuotta. Minä olin oppinut pian tekemään suutarin työtä siellä. Minä pääsin pois Hacklinilta oppimasta vanhempieni luo v. 1900. Minä olen suutarimestari nyt. Minä teen paljon hyviä saappaita, pieksuja, siloja y. m. Minun vanhempani elävät vielä. Heillä on 10 lasta. Minulla on 7 sisarta ja 2 veljeä. Minulla on ikävä. Minun isäni on ollut

kipeä kauvan aikaa. Hän oli kipeä kovasti 7 viikkoa viime kesänä. Minä olin työssä Kartanon talossa 7 viikkoa kesällä. Minun veljeni tulevat suutariksi vastedes. He ovat pienet vielä. Minä opetan heille paljon suutarin työtä. Kuuromykkäinopettajatar neiti Esteri, hänen veljensä Mikko, hänen piikansa, vanha rouva, neiti Hilma ja kuuromykkäin opettajar-neiti olivat Sedolan talossa Lohjalla viime kesänä. Neiti opettaa kuuromykkiä Turun koulussa. Neiti Esteri opettaa kuuromykkiä Kuopion koulussa. Minä katsoin heitä monta kertaa. Minä puhuin paljon heille. Neiti Esteri käski minua kirjoittamaan kirjeen Marta Renvallille Turkuun. Neiti Hilma vei sen minulta Turkuun Martalle. Neiti Hilma tunsi Martan. Minä tunnen myös Martan. Neiti Esteri meni pois Lohjalta Helsinkiin 6 päivä Syyskuuta. Minun sisareni Olga on työssä Immulan talossa; sisareni Hilda on työssä Sidarlan Pellilän talossa; sisareni Hilma palvelee sisareni Ainan ja hänen miehensä luona. Minä tiedän että herra Kahva on koulunjohtaja Oulussa. Herra Kahva opetti Pakkalan Saimaa Turun koulussa. Hän opettaa nyt kuuromykkiä Oulun koulussa. Marta Renvall kysyi minulta, tunsinko minä herra Kahvan viime 4 vuotena. Minä vastasin Martalle, että minä tunsin herra Kahvan. Minä sanoin hänelle, että hra Kahva opetti minua Kuopion koulussa. Minä kirjoitan vielä vastedes Kuuromykkäin lehteen. Kiitoksia Kuuromykkäin lehden lukijoille. Sanon terveisiä neiti Naima Helsingiukselle, johtaja Killiselle, opettajilleni, tovereilleni, opettajattarilleni ja tämän lehden luki-

joille. Jääkää Herran Jumalan haltuun! Hyvästi, voikaa hyvin!

Ystävyydellä

Hjalmar Vilenius.

III.

Keuru, Mäntäntehtaalla 9 p. Helmikuuta 1902.

Rakkaat kuuromykät ja tämän lehden lukijat.

Armoa ja rauhaa Jumalalta, Vapahtajaltamme Jeesukselta Kristukselta toivon teille kaikille.

Tämä Jumalan armo ja rauha Jeesuksessa Kristuksessa onkin pysyväinen aikain ja vuosienkin vaihtuessa, ihmiselämän ja olojen muuttuessa ja ystävistäkin erotessa, ja sepä onkin suuri lohdutuksemme, että kaikki loppuu aikaan, armonsa ei milloinkaan. Sillä vaikka vuoret vaipuvat ja kukkulat lankeevat, ei Herran armo poikkee pois, eikä hänen armonsa liitto. Kuinka hyvä on meidän tätä tietää ja uskoa koska me joka hetki tarvitsemme, uutta armoa ja rauhaa. Synti saattaa rauhattomuutta sieluumme, jonka tähden meidän tulee uskalluksella käydä armoistuimen juurelle laupeutta ja anteeksi antamusta vastaan ottamaan. Vedä meitä Herra, niin me tykösi tulemme, anna meille nytkin sinun armosi osallisuus niin meillä on kyllä. —

Tahdon myös vähän kertoa teille elämästäni. Minä olen nyt terve, voin hyvin ja teen ahkerasti työtä. Mutta viime loka- ja marraskuussa minä usein sairastin kovaa yskää, mutta Herra paransi minun. Ja lääkärimme verraton on Herra Jeesus Kristus. Hän kaikki haavat parantaa ja tuliset tuskat tuimentaa. Kiitos olkoon Hänelle ijankaikkisesti.

Minä olen syntynyt Kuoreveden pitäjässä vuonna 1881. Syntymästäni olin kuuleva, mutta sitten tulin kipeäksi. 10 ikävuodellani tulin huonokuuloiseksi. Siitä saakka kuuloni huononi huononemistaan. Vihdoin se meni ijäksi pois. Nyt en voi enään kuulla, mutta puhun. Puhun kuulevien kanssa äänellä ja ymmärrän mitä kuulevat puhuvat. On ikävä että olen kuuro, vaan en saa olla tyytymätön, sillä Jumala on luonut kaikki hyväksi. V. 1899 isäni kyyditsi minun kuuromykkäinkouluun Jyväskylään. Sitä koulua kävin ainoasti 1 vuoden. Pääsin Herran p. Ehtoolliselle v. 1900. Sitten loppui koulunkäyntini. On kovin ikävää kun en enään saa käydä koulua. Muistan aina ja ikävöitsen rakasta koulua, rakkaita opettajia ja oppilaita sekä rakasta pientä kotiani.

Lähetän sydämellisiä terveisiä neiti Ida Florell'ille, jos hän saisi lukea kirjettäni. Viime tammikuussa sain minä kirjeen Jyväskylästä herra pastori Luomalta. En ole ennättänyt vastata. Tässä lausun nöyrimmät kiitokseni siitä. Se oli kaunis kirje, sillä hän puhui paljon Jumalasta siinä. Kiitos siitä että kirjoititte niin kauniin kirjeen. Minä ymmärsin oitis kun luin sen. Oli ikävä kuulla että pastorin isä on sairastanut silmän kipua ja pään kivistystä, mutta hän

on jo parantunut, vaikka on jo 82 vuoden vanha. Koululla oli myös 1 poika-oppilas sattunut sairastumaan tulirokkoa. Kiitos olkoon Jumalalle että kaikki muut ovat terveitä. Lähetän sydämmellisiä terveisiä herra pastori Luomalle ja pastorska Luomalle ja Aina Sinkkoselle.

Ensi toukokuussa tulen Jyväskylään kuuromykkäin yhdistykseen, jos pysyn terveenä. Sydämmellisiä terveisiä neiti Anna Länkelälle ja Ekholmille ja kaikille opettajille ja opettajattarille ja oppilaille yhteisesti. Erittäin toimittajille.

Ystävyydellä

Hilda Melanen.

IV.

Helsinki, 10 p. Helmikuuta 1902.

Ikävä etten ole paljoa työtä saanut tehdä tämän lehden hyväksi, enkä myöskään monelle vertaiselleni. Mitä olen uskossa taistellut toisten hyväksi? Olen ollut mitätön siihen. Olen myös saanut nähdä oman kokemukseni olevan auttamattomuudessa. Nyt näen, että itse tarvitsen ensin ajatella ja mitata omaa heikkouttani, ja sitten tehdä miten Jumala tahtoo ohjata. Tervehdin monta ystävääni, jotka olette kirjoittaneet minulle. Mutta minä, joka olen ollut vaikean taistelun alaisena, en ole voinut vastata Teidän kirjeisiinne. Mutta jos Jumala suo uudelleen voimaa, niin rupean kirjoittamaan. Olen ollut Joulun aikana sängyssä kipeänä 4 viikkoa, mutta taas olen Jumalan kiitos täydessä voimassa. Olen kiitollinen Jumalalle että Hän sairauteni kautta opettaa enemmän. Terveenä ei ole aikaa ajatella, sillä terveenä moni ja minäkin olen tuhlannut kalliit ajatukseni. Luotan Jumalan tahtoon.

Uskoss' suo mun tehdä, mit henkeni ahkeroipi.
Kaikk' ett' sen nähdä saisi, mit usko, rakkaus voi.

Hurskaasti vaeltamaan, täss' elämäss' aut', vie
viimein armos kautta, elohon parempaan.

M. Sihvola.

Pieniä tietoja.

— ***Hiihtokilpailu.*** Viime vuonna oli Helsingissä k.-mykkäin kesken puhe hiihdosta ja urheilusta. Herrat Nordstedt ja Nyman tahtoivat että he perustaisivat hiihtoseuran. Tämän huomattua rupesi herra Klöfverskjöld nimellään perustamaan mainittua hiihtoseuraa Helsinkiin. Hän piti joka sunnuntai kilpailua. Mutta siitä ei ole tullut mitään hyötyä, koko viime vuoden on yhdistys saanut nähdä paljasta riitaa mainitun seuran johdosta. Nyt koska herra K. on muuttanut kotimaahansa, niin yhdistyksessä on nyt kilpahiihto ilman palkintoa. Varapuheenjohtaja on vakuuttanut, ettei hän millään muodolla tahdo yhtyä vapaaseen hiihtoon.

— ***Kertaus- ja jatkokurssit*** Turun kaupungin kuuromykille alkoivat viime tammikuun 28 p:nä kuuromykkäin koululla. Kursseissa on kaksi osastoa: puhe- ja viittomaosasto. Puheosastolla opetetaan tiistaisin ja perjantaisin klo $^1/_2$8—$^1/_2$10 j. pp. uskontoa, äidinkieltä, laskentoa ja maantietoa. Viittomaosastolla opetetaan myöskin tiistaisin ja perjantaisin klo $^1/_2$8—$^1/_2$10 j. pp. uskontoa, äidinkieltä, laskentoa, oikeinkirjoitusta ja kaunokirjoitusta. Kursseihin on ilmoittautunut puheosastolle 5 ja viittomaosastolle 16 osanottajaa, joista 4 on eronnut. Toiset ovat säännöllisesti ja ahkerasti jatkaneet oppimista. Kurssit ovat maksuttomat ja kestävät lukukauden loppuun asti.

— ***Helsingin kuuromykkain auttajayhdistyksen vuosikokous*** pidettiin Helsingissä tiistaina 25 p. helmikuuta. Kokouksen puheenjohtajana oli tarkastaja V. Forsius. Yhdistyksen vuosikertomuksessa mainitaan että yhdistys on sopinut rouva Anna Lindströmin kanssa, joka ottaa luokseen asumaan Helsinkiin matkustavia kuuromykkänaisia, jotka aikovat viipyä siellä lyhyemmän aikaa. Yhdistys maksaa siitä rouva Lindströmille 100 mk. vuodessa ja toimittaa tarvittavat vuoteet ja makuuvaatteet. Asunnosta on matkustavien maksettava 25 p. ja ruuasta 75 p. vuorokaudessa. Ainoastaan kahdelle hengelle löytyy paikka. Yhdistyksessä on ollut 82 jäsentä.

Johtokuntaan on kuulunut: tarkastaja V. Forsius puheenjohtajana, kauppaneuvos Eklund varapuheenjohtajana, rouva J. Stadius sihteerinä, herra Lüchon rahastonhoitajana, rouva Ahrenberg ja v. Bonsdorff jäseninä.

Johtokunnalle myönnettiin tilinvapaus.

Johtokunta pysyy tänä vuonna entisellään.

— ***Kuollut kuuromykkä.*** Viime tammikuun 26 p:nä kuoli Kurikassa kuuromykkäin koulun ensimmäisen luokan oppilas Matti Junnila 50 v:n ikäisenä, kotoisin Paavolan pitäjästä.

— ***Kihloihin*** ovat menneet kuuromykkä Herman Pitkämäki Ilmajoelta ja kuuromykkä Liisa Haanpää Kurikasta.

Ilmoituksia.

Kuuromykkäin käsitöiden näyttely Helsingissä.

Kuuromykkäin valmistamien käsitöiden näyttely on Helsingissä Palokunnan talolla huhtikuun 13—20 päivänä. Niiden kuuromykkäin, jotka aikovat lähettää tekemiänsä käsitöitä tähän näyttelyyn, pitää ilmoittaa esineet, jotka he aikovat panna näyttelyyn ja esineiden suuruuden sekä hinnan, jos he tahtovat lähettämiänsä esineitä myydä, ennen maaliskuun 15 päivää ***Herra D. F. Hirnille, Helsinki, Antinkatu 12.***

Ne kuuromykät, jotka aikovat lähettää työnsä näyttelyyn, saavat vapaan matkan rautatiellä, kun he ilmoittavat hyvissä ajoissa kuuromykkäin käsitöiden näyttelyn johtokunnalle. (Muut kuuromykät, ne jotka eivät lähetä tekemiänsä töitä näyttelyyn, eivät saa vapaata matkaa rautatiellä.)

Näyttelyn yhteydessä ei pidetä mitään kokousta. Yhteiseen illanviettoon on Helsingin Kuuromykkäinyhdistys pyytänyt sinne saapuvia kuuromykkiä.

Näyttelyn johtokunta toimittaa näyttelyyn tuleville kuuromykille helppoja asuntoja ja ruokaa. Ilmaiseksi ei kenellekään voida antaa ruokaa eikä asuntoa.

Näyttelyesineiden pitää olla Helsingissä viimeistään 10 p. huhtikuuta illalla.

Niiden kuuromykkäin, jotka aikovat tulla näyttelyyn, pitää hyvissä ajoissa ilmoittaa näyttelyn johtokunnalle, minä päivänä he sinne tulevat ja kuinka kauvan he aikovat Helsingissä viipyä.

Kuuromykkäin käsitöiden näyttelyn johtokunta.

Vieraskoti maalta saapuville kuuromykkänaisille Helsingissä.

Kuuromykkäin auttajayhdistyksen toimesta on Helsingissä avattu vieraskoti rouva Anna Lindströmin luona, Tarkka-ampujakatu N:o 20 senlaisille kuuromykkänaisille, jotka lyhyemmän aikaa ovat käymässä Helsingissä. Asunnosta pitää heidän maksaa 25 penniä ja ruoasta 75 penniä vuorokaudessa. Jos he aikovat viipyä pitemmän aikaa kuin yhden viikon tässä vieraskodissa, pitää silloin maksusta sopia rouva Lindströmin kanssa. Vieraskodissa on paikkaa 2 kuuromykkänaiselle samalla kertaa.

Rouva Lindström, joka hyvin taitaa viitata, tulee ottamaan matkustavaisia kuuromykkänaisia vastaan asemalle, jos he hänelle kirjoittavat edeltä päin, milloinka tulevat Helsinkiin.

HUOM!!!

Kun allekirjoittanut on nähnyt että kuuromykkäin on vaikea saada työpaikkoja ja olen avannut puuseppätehtaan, johon tulee yksinomaan kuuromykkiä työhön, pyydän että kuuromykkäin koulujen johtajat ja opettajat tilaavat kaikkia huonekaluja minun tehtaalta, valmistetaan myös koulujen pulpetteja ja verhoilijan työtä.

Kunnioituksella

J. O. Jakobsson.
Rauhankatu 18 Turku.

Sisältö: Saarna Mikkelinpäivänä (jatk.) — Kirjapaino. — Talvi-urheilut. — Kirjeitä kuuromykiltä. — Pieniä tietoja. — Ilmoituksia.

MIKKELISSÄ

ALEKS. KASURISEN KIRJAPAINOSSA 1902.